

פניני הפרשה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲה (י, א)
 רמזו לו הקב"ה שיקח מספר בא (3) ויכניסם למספר פרעה
 וגם גאולה קרובה גימטריא 358=355+3.
 ועוד, **בֹּא אֵל פְּרַעֲה** אתה "משה" בוא אל מספר "פרעה",
 עולה יחד בגימי "ישועה בקרוב". מפי השמועה

אותיות מתחלפות אע"פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֵל פְּרַעֲה כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לְבֹ, וְאֵת לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתִּי אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ (י, א)
 אם מבקש אתה לדעת מה המכה הבאה, קח את אותיות **בֹּא** ותכניס אותם בשם **פרעה**, אות **פ'** מתחלפת עם **ב'** בחילוף בומ"ף, ואות **ע'** מתחלפת עם **א'** בחילוף אחע"ה, נמצא מתיתבת "פרעה" תיתבת "ארבה". וזה שאמר: **בֹּא אֵל פְּרַעֲה** אותיות **בֹּא** תביא אל תיתבת **פרעה**, לְמַעַן שְׁתִּי אֶתִּי תכניס שתי אותיות **אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ** דייקא, בתוך השם שלו (מהר"ש מאוסטרופול).

נבואה וגיל

מִי וְמִי הַהֲלָכִים וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךְ (י, ח-ט)
 פרעה מנסה להתל במשה בגימטריות, ושואל: **מִי** שעולה בגימטריא 50, רומז למשה שילכו חמשים אחוז, **מִי** השני ישארו במצרים. על כך משיבו משה רבנו גם בגימטריא כדרכו של פרעה, **נִלְךְ** - שעולה בגימטריא ל-100, רומזו לו מאה אחוז נלך. לכן כעס פרעה ואמר: נכון שאתם רוצים להכנס לארץ ישראל?! הרי כולם ימותו במדבר חוץ מיהושע וכלב, ורמזו לו שהרי הכתוב אומר: **מִי וְמִי הַהֲלָכִים** עולה בגימטריא 216, וגם **כלב ובונו**, עולים למנין 216. על כך השיבו משה רבנו **בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךְ** - כי לא נגזרה הגזירה על הנערים שלא הגיעו לגיל 20 ולא על הזקנים מעל גיל 60 ומעלה. שפתיים ישק.

סגריה זה רע???

גבר עומד ליד בניין משרדים מפואר ומעשן. ניגש אליו עיתונאי ואומר: "שלום, אני מעיתון "ניו יורק טיימס". אפשר לשאול אותך כמה שאלות." הגבר מסתכל אליו ועונה: "כן, אני לא ממהר." עיתונאי: "אני עוקב אחר כך כמה דקות ואני רואה שאתה מעשן הרבה, כמה זמן אתה מעשן?" גבר: "היום אני בן 43 ואני מעשן מגיל 16." עיתונאי: "ואלו סיגריות אתה מעשן, אם זה לא סוד?" גבר: "לא, זה בוודאי לא סוד, אני מעשן מלבורו." עיתונאי: "שאלה אחרונה: כמה סיגריות אתה מעשן ביום?" גבר: "בערך קופסא." העיתונאי מוציא מחשבון כיס ומתחיל לחשב, לאחר דקה הוא פונה לגבר ואומר לו: "אתה יודע מה, עשיתי חשבון והתוצאה היא - שאם לא היית מעשן, יכולת לחסוך את הכסף הזה ולקנות את בניין המשרדים המפואר הזה." גבר: "ברצינות? ואתה לדוגמא, מעשן?"

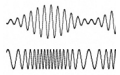
עיתונאי: "לא, אני לא מעשן." גבר: "נו, ולך יש בניין משרדים מפואר כזה?" עיתונאי: "לא, לצערי אין" גבר: "נו, אתה רואה? אני גם מעשן וגם הבניין המפואר הזה שייך לי..."

הכנה לפסח שלשים יום

וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַ פֶּסַח הוּא לִי (יב, כז)

בספר לחם עוני מובא ביאור נפלא על הפסוק **וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַ פֶּסַח הוּא לִי**, מכאן שדורשים בהלכות הפסח, קודם לפסח 30 יום. ותמוה. ופירש במתיקות, דהנה אם תקח את המילה פסח ותחלק לחצי כל אות. דהיינו אות פ - החצי שלה הוא אות מ ואות ס' החצי שלה הוא אות ל. ואות ח' החצי שלה הוא אות ד. נמצא בדיוק אותיות **למד**. וזהו פירוש המדרש, **וַאֲמַרְתֶּם** - מתי תאמרו הלכות פסח, התשובה: **זִבְחַ פֶּסַח**, כאשר תזבח לחצי ותחתוך לחצי את האותיות של המילה פסח יצא לך בדיוק אותיות **למד**. וזה שאמר המדרש מכאן שדורשים בהלכות פסח קודם הפסח למ"ד יום.

תדרים של קדושה

וְהָיָה לְאוֹת עַל יְדְכָה וְלִטְטַפְתַּת בֵּין עֵינַיִךְ
 מעשה בנה"צ **רבי אליהו לופיאן** זצ"ל, שראה אדם מצמיד לאזנו טרנזיסטור, שהיה המצאה חדשה באותה תקופה. הסבירו לרב שיש בו סוללות זעירות, ומכשור עדין לקליטת תדרים והשמעתם. וכן הסבירו, שאם יתרוּפף מגע או יחסר בורג, ישבות המכשיר. "**כך**" **התפעל רבי אליהו**: "ומדוע ישנם אנשים שאינם מבינים, שגם התפילין הן מכשיר עדין ומורכב, הקולט תדרים של קדושה ושפע ממרום, באמצעות הפרשיות הכתובות בהן. ואם יחסר אף קוצו של יו"ד - ישבתו חלילה מפעולתם, ותיפסק ההשפעה הרוחנית הכבירה!..." בני ציון

סגולה נגד גנבים

הגיע חיים לבית דודו העשיר בברוקלין והבחין בשכן גוי שבא להתייעץ עם דודו "אני כבר לא יודע מה לעשות", פרך הגוי את ידיו בתסכול, "כבר חודשים שאני סובל ממכת גנבות נוראה בחנות, אולי תסביר לי איך זה שאצלכם לא גונבים?" "זה בגלל, שלנו יש מזוזה!" מייד החליט הגוי שגם הוא שם אחת כזאת בפתח החנות שלו ואכן הגנבות פסקו באורח פלא. כעבור שבוע, הבחין חיים בגוי, אוחז במברג ופטיש ומנסה להוריד את המזוזה. "מה קרה?" שואל אותו חיים בתימהון, "גנבים?" "יותר גרוע", עונה הגוי בצעקה, "קבצנים!" כל רגע נכנסים ומבקשים להכנסת כלה, ישיבה, תלמוד תורה, נזקקים וכו'. ☺

מכות בחשבון

לְמַעַן שְׁתִּי אֱלֹהִים בְּקָרְבוֹ (י, א)

פירש רבנו בחיי: "לְמַעַן שְׁתִּי אֱלֹהִים בְּקָרְבוֹ". ונרמז שרצון הקדוש ברוך הוא שיבואו על פרעה עשר מכות. ויש להוסיף עוד, מספר האותיות של עשרת המכות שלשים וששה אותיות המה: דם, צפרדע, כנס, ערב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חשך, בכורות. וזהו "לְמַעַן שְׁתִּי אֱלֹהִים". אלה בגימטריא: 36 שאשים את שלשים ושש האותיות שלי בְּקָרְבוֹ. חיים של תורה

מאין יבוא עזרי סיפור ללשבת

אפרים היה יהודי פשוט, דל בתורה, אך לטיב יינו יצא מוניטין בין החסידים. בימי השלטון התורכי, נדרש כל יצרן יין לרישיון מיוחד ואילו לאפרים לא היה רישיון כזה. על כן נאלץ לייצר את יינו שלא כחוק בביתו. ויהי היום, התקבלה הלשנה על אפרים ועל עיסוקו הבלתי-חוקי. באותם הימים היה זה נחשב כהסתבכות של ממש, שגם עורך-הדין המוכשר ביותר לא היה מצליח לשחרר את האיש מהעונש הקשה הצפוי לו. ידע אפרים שאין לו הרבה מה לעשות לבד מאשר לשטוח תפילה ובקשה לפני קונו. כנס חסיד זה לבית הכנסת ופתח בתפילה נרגשת לבוראו שיצילהו מכל צרה ומצוקה. **במשך שעות ישב ואמר פרקי תהלים ותפילות. כאשר הגיע לפסוק: "צמאה לך נפשי כמה לך בשריי", חזר על מילים אלו פעמות רבות, ללא הפוגה, עד שגם החסידים האחרים שהיו באותה שעה בבית-הכנסת הוזילו דמעות כמים".** ואז אפרים החל זועק בכל כוחו כלפי מעלה: **"אבא שבשמים, אם אני עצמי איני ראוי לרחמים, ירחם-נא לפחות על אשתי וילדיי".** במהלך אמירת התהלים, התקבלה החלטה בלשכת השליט הטברייני לשלוח שוטרים לביתו של היהודי כדי לבדוק באופן נמרץ יותר את דברי ההלשנה. והנה, דקות ספורות לפני שהגיעו השוטרים אל הבית, יהודי אחר שברשותו עגלה מלאה חבילות של תבן עשה דרכו לאזור. אולם החבילות הרבות נפלו שוב ושוב במהלך נסיעתו, ופעמים רבות נאלץ לעצור את העגלה ולהרימם שוב. כשהגיע לאזור ביתו של אפרים, נפלו חבילות רבות של תבן. מאחר והבין כי בשל החבילות הרבות יאלץ שוב ושוב לעצור, החליט להשאיר את חבילות התבן ליד ביתו של מיועדו, ביודעו שאף אחד לא יהיו לקחת משטח פרטי. הוא קיבץ את החבילות הרבות, בפתח המרתף של אפרים. המלשין חבר לשוטרים שהגיעו לביתו, הם נכנסו לעשות חיפוש מדוקדק, אולם לא מצאו דבר. המלשין שהצטרף לחבורת השוטרים פנה אליהם באומרו: **"הוא מייצר במרתף את היי"ש".** אולם השוטרים פנו אליו ואמרו: **"לא שאלנו אותך, תהיה בשקט ואל תתערב לנו בעבודתנו!"**. המלשין ניסה שוב ושוב לעורר את תשומת ליבם של השוטרים עד שלבסוף

כעסו עליו תוך כדי שהם מזהירים אותו באם יוסיף לדבר מילה נוספת ישלחוהו מעליהם. בסיום החיפוש החליטו לערוך גם חיפוש במרתף. כשהם הגיעו לשם, הופתעו לגלות חבילות תבן החוסמות את דלת המחסן. הם החלו להזיז את חבילות התבן, כדי שיוכלו להיכנס פנימה. לאחר שפוננו רוב החבילות, הגיע מפקד החוליה אל המקום המיועד, וראה לפניו את חבילות התבן, ופנה אל חבריו השוטרים ואמר להם: **"מי שאומר שבמקום זה יש מרתף של יי"ש, אינו יודע פרק בהלכות אחסון יין שרף. לא ייתכן שהיהודי מחזיק כאן חבילות של יי"ש. אין לי אפילו מה לבדוק. התבן מטבעו כל כך מזיק ליי"ש, שאין כל אפשרות בעולם שבמקום זה נמצא המרתף שבעטיו הגענו לכאן"** המלשין ניסה לומר מילה או שתיים, אולם מיד קטע אותו מפקד החוליה באומרו: **"אני לא רוצה לשמוע אותך. הבאת אותנו לריק".** כאשר המפקד דיווח על כך לממונים עליו, הסכימו גם אלה איתו, ולבסוף הענישו את המלשין בעצמו על שהעז לדבר סרה ולהלשין על יהודי חף מפשע. כאשר אפרים חזר לביתו, הוא ראה את אותו יהודי שהניח את חבילות התבן ליד דלת המרתף. **"אני מקווה שזה בסדר מצידן שהנחתי לשעה את החבילות"** אמר תוך כדי שהוא מתנצל. אשתו של אפרים יצאה החוצה וסיפרה לו כי בזמן שלא היה, הגיעו קבוצת שוטרים וערכו חיפוש. כאשר התבונן מיודעו על אותו יהודי, הבין מיד את שארע. הרים את ידיו השמימה ואמר: **"אין כמוך באלוקים ה'".** כשסיים החסיד ר' יהודה-לייב לספר את הסיפור, הוסיף: **"סבורים אתם שאני מספר את הסיפור כדי ללמדכם את נפלאותיו של הקב"ה או את טוב וחסדו. לא ולא! מספר אני לכם סיפור זה כדי שממנו תלמדו, כיצד נראה והתנהג יהודי וחסיד פשוט מן העיירה סלונים של פעם. כששמע על צרה המתרגשת לבוא על ראשו, לא רץ לחפש עורכי-דין טובים ולא 'שתדלנים למיניהם. הוא ידע כי המקום שממנו תבוא לו הישועה הוא בבית-המדרש".** יקרה מפנינים

פתגם השבוע:
אתמול הייתי חכם רציתי לשנות את כל העולם - היום אני פיקח אז אני משנה את עצמי... 😊!

ברכה לסיום:
רציתי לברך אתכם ביום שמח, שפרנסתכם תצמח כעציץ פורח. בריאותינו תתמיד ולא כאורח. חיוך על שפתינו ☺ כאור זורח, וכספנו ✨ לא יתאדה כריח ונזכה לראות בביאת משיח. אמן ושבת שלום, אוהבכם, דוד יעקב

לעילוי נשמת ה"ה יצחק טוויטו בן מרים • תניצ'ביה